

İlgili Kanun / Madde
6098 S. TBK/51

T.C
YARGITAY
10. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2024/3367

Karar No. 2026/198

Tarihi: 20.01.2026

●RÖDOVANS SÖZLEŞMESİ
●RÖDOVANS SÖZLEŞMESİNE TBK HASILAT
KİRASI HÜKÜMLERİNİN UYGULANACAĞI
●RÖDOVANSÇININ SORUMLULUĞU

ÖZETİ Madenler üzerindeki hakların bölünmezliğini, devir ve intikalini düzenleyen anılan Yasanın 5. maddesinde, madenler üzerindeki hakların hiç birisinin hisselerine bölünemeyeceği ve her bir hakkın bir bütün halinde muameleye tabi tutulacağı hüküm altına alınmıştır. Anılan Yasal düzenleme çerçevesinde, ruhsat sahibi tarafından maden sahası üzerinde, ruhsatın verdiği yetkilerin tamamının ya da bir bölümünün sözleşme ile 3. kişilere devri mümkün değildir.

Ancak uygulamada, ruhsat sahipleri özel hukuk alanına giren kimi sözleşmelerle ve belirli bir bedel karşılığında maden çıkarma ve satış haklarını özel kişilere bırakmaktadırlar. Rödovans olarak adlandırılan bu yöntemle ruhsat sahipleri, taşeron olarak üretim yapan üçüncü kişilere süreli sözleşmeler ile maden çıkarma ve satış haklarını kiralamaktadırlar. Günümüz literatüründe rödovans, “maden ruhsat alanlarının, hukuki hak ve sorumlulukları kendisinde kalması koşuluyla hak sahibi tarafından sözleşme ile özel veya tüzel bir kişiye, bir süre tahsis edilmesi durumunda, maden ocağının işletilmesini üstlenen özel veya tüzel kişinin, esas ruhsat sahibine, ürettiği her bir ton maden için ödemeyi taahhüt ettiği meblağ” olarak tanımlanmaktadır.

Rödovans sözleşmesine Maden Kanunu'nda özel bir düzenleme olmadığı için Borçlar Kanununun 270 ve devamı maddelerinde düzenlenen "hasılat kirasına" ait hükümler uygulanır. Türk Borçlar Hukukunda sözleşmelerde şekil serbestisi geçerlidir. Yasada özel olarak bir şekle bağlanmayan sözleşmeleri taraflar istedikleri şekilde yapabilirler. Rödovans sözleşmesi maden ruhsatının, devri anlamına gelmediğinden, devir sözleşmesinin Maden İşleri Genel Müdürlüğünde yetkili memur huzurunda yapılması zorunluluğu yoktur.

Rödovansçının sorumluluğu konusunda 24.06.2010 tarih 27621 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 5995 sayılı Kanun'un 17. maddesi ile Maden Kanunu'na eklenen Ek 7. maddesi ile yeni düzenleme yapılmıştır. Anılan madde de; maden ruhsat sahiplerinin, ruhsat sahalarının bir kısmında veya tamamında üçüncü kişilerle yapmış oldukları rödovans sözleşmelerinde, bu alanlarda yapılacak madencilik faaliyetlerinden doğacak İş Kanunu, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili idari, mali ve hukuki sorumluluklarının rödovansçıya ait olacağı, ancak bu durumun ruhsat sahibinin Maden Kanunu'ndan doğan sorumluluklarını ortadan kaldırmayacağı belirtilmiştir.

Taraflar arasındaki iş kazası nedeniyle maddi ve manevi tazminat istemi davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın pasif husumet yoluğu nedeniyle usulden reddine karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararına karşı davacılar vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine dair karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacılar vekili tarafından temyiz edilmekle yapılan incelemede; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi Kübra Sevimli tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; davalı Yeni Çelttek Merzifon Linyit işletmesinin 1955 yılında kurulduğunu, 05.08.2019 tarihinde isim değişikliği yaparak Yeni Anadolu Madencilik ve Teknolojileri A.Ş. adıyla işletmeye devam ettiğini, işletmenin 2013 yılında yapılan rödovans sözleşmesiyle Gürmin Enerji Madencilik

A.Ş.'ne kiralandığını ve işletmenin faaliyetlerine halen devam ettiğini, tarafları aynı olan Merzifon 1. Asliye Hukuk Mahkemesi (İş Mahkemesi Sıfatıyla) 2017/72 E. 2021/49 K. Sayılı tazminat davasının sonuçlandığını, işbu dosya ile davalı Yeni Anadolu (Yeni Çeltek)A.Ş ile Gürmin Enerji Mad. Paz. San. ve Tic. A.Ş. arasındaki ilişkinin 4857 sayılı Kanun'un 2. maddesi gereğince alt işveren-üst işveren ilişkisi olduğu göz önüne alınarak, dava konusu işçi alacaklarından müştereken ve müteselsilen sorumlu tutulduklarını, müvekkilinin, davalının alt işvereni Gürmin Enerji Madencilik A.Ş. uhdesinde çalışırken 29.03.2014 tarihinde geçirdiği iş kazası ile iş göremez hale geldiğini, bu nedenle Merzifon 1. Asliye Hukuk Mahkemesi (İş Mahkemesi Sıfatıyla) 2014/858E.-2019/296K. sayılı dosyasında açılan tazminat davasının 10.09.2019 tarihinde kesinleştiğini, davalı yanın, üst iş veren olarak meydana gelen kazadan kusursuz olarak sorumlu olduğunu beyan ederek,davalının Merzifon 1. Asliye Hukuk Mahkemesi (İş Mahkemesi Sıfatıyla) 2014/858E.-2019/296K. sayılı kararındaki alacağın tamamından sorumlu olduğunun tespiti ile bu alacağın davalıdan alınarak müvekkile verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; davanın müvekkil açısından husumetten reddinin gerektiğini, müvekkil şirketin yasal olarak sorumluluğunun bulunmadığını ve davanın tarafı olmadığından davanın husumet yokluğu nedeniyle usulden reddinin gerektiğini, müvekkil ile Gürmin Enerji Mad. San. ve Tic. A.Ş. arasında 30 maddeden oluşan ve 30.04.2013 tarihinde yürürlüğe girmek üzere 10.04.2013 tarihinde imzalanmış olan "İşyerinin Devri ve Maden Sahalarının İşletilmesine Dair Rödövens Sözleşmesi" bulunduğunu, bu sözleşmenin "İşyerinin, Çalışanların ve İşletme Varlıklarının İşletmeciye Devri" başlıklı 14. Maddesinde; "...*Kıdem ve ihbar tazminatları, senelik izin ücretleri hariç olarak 30.04.2013 tarihinden önce doğan tüm hak ve borçlar idari, hukuki, cezai, mali sorumluluklar ve yükümlülükler Yeni Çeltek'e, 30.04.2013 tarihinden sonra doğacak her türlü yükümlülük işletmeciye aittir. Kıdem ve ihbar tazminatı ile senelik izin ücretlerinden tüm çalışma süreleriyle işletmeci sorumlu olup, bu haklar işletmeci tarafından ödenecektir.*" ifadesi yer aldığını, Devir Sözleşmesinin Ek-4 "İşyeri Devir Protokolü" başlıklı bölümünün 7. Maddesinde; "*Yeni Çeltek, devir tarihinden önceki (kıdem tazminatı, ihbar tazminatı ve senelik izin haricinde) tüm mahkemelik hukuki konular, borçlar ve alacaklar, her türlü idar, hukuki ve cezai sorumluluklardan sorumludur. Yeni Çeltek, devir tarihinden sonra oluşacak tahakkuk edecek hiçbir borç ve alaktan sorumlu değildir.*" hükmü yer aldığını, Devir Sözleşmesinin Ek-4 "İşyeri Devir Protokolü" başlıklı bölümünün 8. Maddesinde; "*Gürmin Enerji, çalışanlarının tümünü devirden önceki tüm çalışma sürelerine ait kıdem tazminatı, ihbar tazminatı ve senelik izin ücretlerinden sorumludur. Gürmin Enerji, devri tarihinden itibaren işyeri ile ilgili her türlü idar, hukuki ve cezai sorumluluklardan sorumludur.*" Devir Sözleşmesinden anlaşılacağı üzere 30.04.2013 tarihinden sonra açılmış olan davalarda tüm sorumlulukların Gürmin Enerji Mad. San. ve Tic. A.Ş.'ye ait olduğunu, Dava dilekçesinde iş kazasının 29.03.2014 olduğunu belirttiği, kaza tarihi göz önünde

bulundurulduğunda müvekkil şirketin "işveren" sıfatı bulunmadığından husumet yönünden davanın reddi gerektiğini, davacının çalıştığı işyeri Rödövens Sözleşmesi ile diğer davalıya devredildiği, Maden Kanunu ek md. 7/3 "*Maden ruhsat sahiplerinin, ruhsat sahiplerinin bir kısmında veya tamamında üçüncü kişilerle yapmış oldukları rödövens sözleşmelerinde, bu alanlarda yapılacak madencilik faaliyetlerinden doğacak İş Kanunu, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili idari, mali ve hukuki sorumluluklar rödövensçyaya aittir. Ancak bu durum ruhsat sahibinin Maden Kanunundan doğan sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.*" hükmünde de açıkça görüleceği üzere İş Kanunu'ndan doğan idari, mali ve hukuki sorumluluk rödövensçi olan diğer davalıya ait olduğunu, Yargıtay 22. HD. 09.05.2018 tarih, 2018/5427 E. ve 2018/11307 K. sayılı ilamında görüleceği üzere, müvekkil ile diğer davalı arasında rödövens sözleşmesi olması nedeniyle müvekkil yönünden davanın husumetten reddine karar verilmesi gerektiğini beyan ederek, dava konusu kazada müvekkil şirketin herhangi bir sorumluluğunun bulunmadığını, davacının talep ettiği alacak kalemlerinin zamanaşımına uğradığını beyan ederek açılan davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile 6100 sayılı HMK'nın 114/1-d ve 115/2 maddesi gereğince pasif husumet ehliyeti yokluğundan davanın usulden reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacılar vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile ".. 1-İlk derece mahkemesi kararının yasal ve hukuksal gerekçeleri ile dayanağı maddi delillere ve özellikle bu delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmadığından 6100 sayılı HMK'nun madde 353/1-b.1 hükmü gereğince davacının istinaf başvurusunun esastan reddine,.. " karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde özetle; Yerel mahkeme kararının usul ve yasaya aykırı olduğunu mahkemece rödövens sözleşmesinin geçerli bir şekilde yapılıp yapılmadığı veya rödövensçinin madeni tamamen kendi adına işletip işletmediği, ruhsat sahibine bağımlı kalıp kalmadığı araştırılmadığı, davalı şirket ile Gürmin Enerji şirketi arasında ki ilişkinin asıl işveren-alt işveren ilişkisi olduğunu ve davalının asıl işveren olarak tazminattan sorumlu olduğunu belirterek temyiz başvurusunda bulunmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, iş kazasında sürekli iş göremezliğe uğrayan sigortalının maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir.

1. İnsan yaşamının kutsallığı çevresinde işverenin, işyerinde işçilerin sağlığını ve iş güvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki şartları

sağlamak ve araçları noksansız bulundurmakla yükümlü olduğu İş Kanunu'nun 77. maddesinin açık buyruğudur.

2.Diğer taraftan, Anayasanın 168. maddesi ve 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 4. maddesi gereği devletin hüküm ve tasarrufu altında olup, arama ve işletme hakkının gerçek ve tüzel kişilere devri ancak Kanunun öngördüğü şartlarda mümkündür.

3.Madenler üzerindeki hakların bölünmezliğini, devir ve intikalini düzenleyen anılan Yasanın 5. maddesinde, madenler üzerindeki hakların hiç birisinin hisselerle bölünemeyeceği ve her bir hakkın bir bütün halinde muameleye tabi tutulacağı hüküm altına alınmıştır. Anılan Yasal düzenleme çerçevesinde, ruhsat sahibi tarafından maden sahası üzerinde, ruhsatın verdiği yetkilerin tamamının ya da bir bölümünün sözleşme ile 3. kişilere devri mümkün değildir.

4.Ancak uygulamada, ruhsat sahipleri özel hukuk alanına giren kimi sözleşmelerle ve belirli bir bedel karşılığında maden çıkarma ve satış haklarını özel kişilere bırakmaktadırlar. Rödovans olarak adlandırılan bu yöntemle ruhsat sahipleri, taşeron olarak üretim yapan üçüncü kişilere süreli sözleşmeler ile maden çıkarma ve satış haklarını kiralamaktadırlar.

5.Günümüz literatüründe rödovans, “maden ruhsat alanlarının, hukuki hak ve sorumlulukları kendisinde kalması koşuluyla hak sahibi tarafından sözleşme ile özel veya tüzel bir kişiye, bir süre tahsis edilmesi durumunda, maden ocağının işletilmesini üstlenen özel veya tüzel kişinin, esas ruhsat sahibine, ürettiği her bir ton maden için ödemeyi taahhüt ettiği meblağ” olarak tanımlanmaktadır.

6.Rödovans sözleşmesine Maden Kanunu'nda özel bir düzenleme olmadığı için Borçlar Kanununun 270 ve devamı maddelerinde düzenlenen "hasılat kirasına" ait hükümler uygulanır. Türk Borçlar Hukukunda sözleşmelerde şekil serbestisi geçerlidir. Yasada özel olarak bir şekle bağlanmayan sözleşmeleri taraflar istedikleri şekilde yapabilirler. Rödovans sözleşmesi maden ruhsatının, devri anlamına gelmediğinden, devir sözleşmesinin Maden İşleri Genel Müdürlüğünde yetkili memur huzurunda yapılması zorunluluğu yoktur.

7.1990 yılında Maden Kanunu'nun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 32. maddesinin son fıkrası değiştirilerek, üçüncü kişi ve kuruluşların ruhsat sahipleri ile yapmış oldukları rödovans, kira, taşeron vb. sözleşmelere dayanılarak ruhsat sahasında faaliyette bulunabilmesi Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının iznine bağlanmıştır. Ruhsat sahiplerinin, sözleşmeleri bir ay içinde Maden Dairesi'ne bildirerek uygun görüş alması şartı getirilmiştir. Ancak 03.02.2005 tarihinde yayımlanan Maden Kanunu Uygulama Yönetmeliğinin geçici 2. maddesindeki “Bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden sonra, ruhsat sahiplerinin Kanun kapsamındaki faaliyetleri ile ilişkili olarak üçüncü kişi ya da kuruluşlarla yaptığı sözleşmelerin Genel Müdürlüğe bildirilmesine ve görüş alınmasına gerek yoktur. Ancak ruhsat sahasındaki tüm faaliyetlerden Genel Müdürlüğe karşı ruhsat sahibi sorumludur.” hükmü gereği bildirim yükümlülüğü kaldırılmıştır. Anılan yönetmelik, 06.11.2010

tarhinde yayımlanan Madencilik Faaliyetleri Uygulama Yönetmeliğinin 168. maddesi ile yürürlükten kaldırılarak, Rödövens sözleşmeleri ile ilgili olarak geçici 1. maddesinde aynı düzenlemeye yer verilmiştir.

8.Rödövensçının sorumluluğu konusunda 24.06.2010 tarih 27621 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 5995 sayılı Kanun'un 17. maddesi ile Maden Kanunu'na eklenen Ek 7. maddesi ile yeni düzenleme yapılmıştır. Anılan madde de; maden ruhsat sahiplerinin, ruhsat sahalarının bir kısmında veya tamamında üçüncü kişilerle yapmış oldukları rödövens sözleşmelerinde, bu alanlarda yapılacak madencilik faaliyetlerinden doğacak İş Kanunu, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili idari, mali ve hukuki sorumluluklarının rödövensçiya ait olacağı, ancak bu durumun ruhsat sahibinin Maden Kanunu'ndan doğan sorumluluklarını ortadan kaldırmayacağı belirtilmiştir.

9.Bu aşamada uyumsuzluğun çözümü hususunda asıl alt işveren ilişkisinin açıklanmasında da fayda bulunacaktır. 4857 sayılı Kanun'un 2. maddesine göre bir iş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişiye işçi, işçi çalıştıran gerçek veya tüzel kişiye yahut tüzel kişiliği olmayan kurum ve kuruluşlara işveren, işçi ile işveren arasında kurulan ilişkiye iş ilişkisi denir.

10.İş Kanunu'nun 2.maddesinin 7. fıkrasına göre bir işverenden, işyerinde yürüttüğü mal veya hizmet üretimine ilişkin yardımcı işlerinde veya asıl işin bir bölümünde işletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işlerde iş alan ve bu iş için görevlendirdiği işçilerini sadece bu işyerinde aldığı işte çalıştıran diğer işveren ile iş aldığı işveren arasında kurulan ilişkiye asıl işveren-alt işveren ilişkisi denir. Bu ilişkide asıl işveren, alt işverenin işçilerine karşı o işyeri ile ilgili olarak bu Kanundan, iş sözleşmesinden veya alt işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden doğan yükümlülüklerinden alt işveren ile birlikte sorumludur.

11.5510 sayılı Kanun'un 12/6. maddesi ile de asıl işveren, bu Kanunun işverene yüklediği yükümlülüklerden dolayı alt işveren ile birlikte sorumlu tutulmuştur.

12.4857 sayılı Kanun'un 2/7. maddesi ile işçilerin İş Kanunu'ndan, sözleşmeden ve toplu iş sözleşmesinden doğan hakları, 5510 sayılı Kanun'un 12/6. maddesi ile de Kurumun alacakları ve işçinin sosyal güvenlik hakkı daha geniş koruma-güvence altına alınmak istenmiştir. Aksi halde, 4857 veya 5510 sayılı Kanun'dan kaynaklanan yükümlülüklerinden kaçmak isteyen işverenlerin işin bölüm veya eklentilerini muvazaalı bir biçimde başka kişilere vermek suretiyle yükümlülüklerinden kaçması mümkün olurdu.

13.Asıl işveren ile alt işverenin birlikte sorumluluğu "müteselsil sorumluluktur". Asıl işveren, doğrudan bir hizmet sözleşmesi bulunmamakla birlikte İş Kanunu'nun 2. maddesinin 6. fıkrası gereğince alt işverenin işçilerinin iş kazası veya meslek hastalığı nedeniyle uğrayacakları maddi ve manevi zarardan alt işveren ile birlikte müteselsilen sorumludur. Bu nedenle meslek hastalığına veya iş kazasına uğrayan alt işverenin işçisi veya ölümü halinde mirasçılarını tazminat

davasını müteselsil sorumlu olan asıl işveren ve alt işverene karşı birlikte açabilecekleri gibi yalnızca asıl işverene veya alt işverene karşı da açabilirler.

14. Alt işverenden söz edebilmek ve asıl işvereni, aracının borçlarından sorumlu tutabilmek için bir takım zorunlu unsurlar bulunmaktadır.

a) İşyerinde işçi çalıştıran bir asıl işveren bulunmalıdır. Sigortalı çalıştırmayan “işveren” sıfatını kazanamayacağı için, bu durumdaki kişilerden iş alanlar da aracı sayılmayacak ve anılan madde kapsamında dayanışmalı sorumluluk doğmayacaktır.

b) Bir başka işveren, işyerinde yürüttüğü mal veya hizmet üretimine ilişkin bir işte veya bir işin bölüm veya eklentilerinde iş almalı ve sigortalı çalıştırmalıdır.

c) İşverenlik sıfatını, alınan işte ve o iş nedeniyle sigortalı çalıştırılması sonucunda kazanmış olması aranacaktır. Bu kişinin diğer bir takım işyerlerinde çalıştırdığı sigortalılar nedeniyle kazandığı işverenlik sıfatının sonuca etkisi bulunmamaktadır.

d) İşverenden alınan iş, işverenin sigortalı çalıştırdığı işe göre ayrı ve bağımsız bir işyeri olarak değerlendirilebilecek nitelikte olmamalıdır, aksi halde iş alan kimse aracı değil, bağımsız işveren niteliğinde bulunacaktır.

e) İşin bütünü başka bir işverene bırakıldığında, iş anahtar teslimi verildiğinde veya işveren kendi işiğal konusu olmayan bir işi kendisi sigortalı çalıştırmaksızın bölerek ihale suretiyle farklı kişilere vermişse, iş sahibi (ihale makamı) Yasanın tanımladığı anlamda asıl işveren olmayacağından, bir alt-üst işveren ilişkisi bulunmayacaktır.

f) Alt işverenin aldığı iş, işverenin asıl işinin bölüm ve eklentilerindeki işin bir kesimi yada yardımcı işler kapsamında bulunmalıdır. Asıl işverenden alınan iş, onun sigortalı çalıştırdığı işe göre ayrı ve bağımsız bir nitelik taşımaktaysa, iş alan kimse alt işveren değil, bağımsız işveren sayılacaktır. Bu noktada belirleyici yön; yapılan işin, diğerinin bütünlüğü, yardımcı parçası olup olmadığıdır. İş yerindeki üretimle ilgili olmayan ve asıl işin tamamlayıcısı niteliğinde bulunmayan bir işin üstlenilmesi halinde, alt işverenden söz etme olanağı kalmayacak, ortada iki bağımsız işveren bulunacaktır. (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu’nun 24.05.1995 gün ve 1995/9-273-548 sayılı kararı da aynı yöndedir.)

15. Somut olayda; İlk Derece Mahkemesince, dava dışı Gürmin Enerji A.Ş ile davalı arasında 30.04.2013 yürürlük tarihli rödovans sözleşmesinin geçerli olduğu, bu ilişkinin 4857 sayılı İş Kanunu’nun 2/6. maddesinde düzenlenen asıl işveren-alt işveren ilişkisi tanımlamasına uygun olmadığı kanaatiyle, davacının dava dışı Gürmin Enerji A.Ş. nezdinde çalışırken geçirmiş olduğu iş kazasında davalı Yeni Anadolu A.Ş.’nin her hangi bir sorumluluğunun bulunmadığı anlaşılmakla açılan davanın pasif husumet ehliyeti yokluğundan usulden reddine dair karar verilmiş ise de; gerekçenin dayanağı gösterilen 30.04.2013 tarihli sözleşmenin dosya içerisinde yer almadığı, Yeni Çeltik Linyit İşletmesi ile davalı şirket arasındaki kazanın meydana geldiği ruhsat sahasının işletilmesine ilişkin sözleşmenin ve maden işletme ruhsat sahibinin kim olduğuna dair belgelerin getirilmediği ayrıca Yeni Anadolu

Madencilik ve Teknolojileri Sanayi Ticaret Anonim Şirketi (eski ünvan Yeni ÇelteK Kömür ve Maden A.Ş.) ile dava dışı Gürmin Enerji Mad. San. ve Tic. A.Ş. Arasındaki sözleşmelerin celbedilmediği, her ne kadar yargılama sırasında davacının açmış olduğu işçilik alacağına ilişkin Merzifon 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2017/72 E 2021/49 K sayılı dosyanın fiziken ve UYAP üzerinden dosya arasına alındığı belirtilmiş ise de dosya içerisinde fiziken ve UYAP üzerinden yer almadan eksik araştırma ile yazılı şekilde hüküm tesisi hatalı olmuştur.

16.O halde, İlk Derece Mahkemesince yapılacak iş, Yeni ÇelteK Linyit İşletmesi ile davalı şirket arasındaki kazanın meydana geldiği ruhsat sahasının işletilmesine ilişkin sözleşmenin ve maden işletme ruhsat sahibinin kim olduğuna dair belgelerin davalıdan mümkün olmaması halinde Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nden istenilmesine, ayrıca dava dışı Gürmin Enerji Mad. San. ve Tic. A.Ş. ile davalı arasında 30.04.2013 tarihli sözleşme ile varsa aralarındaki sözleşmelerin celbi ile taraflar arasındaki işçilik alacağına ilişkin Merzifon 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2017/72 E 2021/49 K sayılı dosyanın fiziken mümkün olmaması halinde UYAP üzerinden istenilerek tarafların hukuki konumlarının tereddüte yer bırakmayacak şekilde belirleyerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken; yazılı şekilde eksik inceleme ile hüküm tesisi hatalı olmuştur.

17.O halde, davacılar vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve bu aşamada bozma sebeplerine göre sair temyiz itirazları incelenmeksizin istinaf itirazlarının esastan reddine dair Bölge Adliye Mahkemesi kararı kaldırılarak İlk Derece Mahkemesince verilen hüküm bozulmalıdır.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacılar vekili tarafından temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının **ORTADAN KALDIRILMASINA,**

İlk Derece Mahkemesi kararının **BOZULMASINA,**

Davacılar vekilinin sair temyiz itirazlarının şimdilik incelenmesine yer olmadığına,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgisine iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine,

20.01.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.